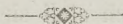

Do Redaktora

DZIENNIKA NARODOWEGO.

Wszak powiedziałem mój Panie Hilary,
Że będziem czytać nie patrząc przez szpary:
Dzisiaj się znowu widzim w konieczności,
Zwrócić uwagę na pióro Waszmości —
Dziennik twój prawda zwie się narodowy,
Ale z tytułu — nie zaś z swój osnowy;
Nam dziś potrzebne rzeczy i przymioty,
Nie czeze wyrazy wśród fałszu istoty;
Kto chce swe pismo uzacnić — usławić,
Nie same przykre wieści winien jawić;
A jeśli smutek niesie w organ bratni,
Niechże przynajmniej nie będzie ostatni! —
Gdy zapomniały już wszystkie gazety,
Zajścia przykrego w poznaniu niestety!
Dziennik Krakowski żółwiowym pośpiechem
Opiął je u nas chropowatém Echem;
I pragnie jeszcze okryć się zasługą,
Że się stał dla nas złowróbną papugą —
Robi domysły — dziwne spostrzeżenia,
Że się los Polski chwieje — i odmienia —

Bo kilku Niemców ziemskich właściciele
Nie chcą za polskich ująć Obywateli.—
Wprawdzie Komitet poznański pobłądził,
Że ich od narad ojczystych odsądził;
Bo skoro z nimi żyli na ich ziemi,
Zatem i w prawach stali się równemi —
Jednak nie powód by za zapomnienie,
Miano uradzić Polski zagładzenie;
A tém mniej jeszcze by gazeciarz który,
Z drobnych obłoczków tworzył groźne chmury—
Piotr nie odpowie za Pawła gdy zgrzeszy,
Dwudziestu Niemców nie stanowią rzeszy:
W chwili gdy rzesza Polski sobie życzy,
Dwudziestu Niemców rzeszy nie zakrzyczy —
A jakaż z tego definicya stanie?
Oto żeś głupio napisał mój Panie —
Bo twą uwagą i Niemców obrażasz,
I między swemi znowu się narażasz —
Kto chce jak mówisz: Opinii i wiary,
Niechajże raz już rzuci system stary—
Trzeba mój Panie mieć rozum do licha! —
Bo kiedy djabli wzięli Meternicha,
To mogą z czasem zabrać jego psiarnią,
By nie robiła czatów przed owczarnią:
Popraw się zatem, ale popraw skoro
Mamy scyzorok na stepione pióro.

